

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/119/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820203431
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820203431.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci nejasného podania žalobkyne Q. v rozsahu podania odvolania zastúpenej C., o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. septembra 2020, č.k. 16C/22/2020-103, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím, súd prvej inštancie odmietol nejasné podanie Q. O., doručené súdu dňa 10.08.2020, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť žalobou.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa doručila súdu dňa 10.08.2020 podanie datované dňom 10.08.2020, označené ako „Dedičské konanie po N. G., bytom Z., ktorý zomrel XX.XX.XXXX“, ktoré podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku) súd posúdil ako žalobu. Podanie obsahovalo opis skutočností, z ktorých vyplývali nejasné nároky žalobkyne. Z podania nebolo zrejmé, čoho sa žalobkyňa konkrétne domáhala (ako žiadala, aby súd rozhodol) a proti ktorej osobe, či osobám podanú žalobu smeruje, t.j. koho žalovala. Žalobkyňa k podaniu pripojila fotokópiu uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v D. č. W.:O.-XXX/PD-PD-XXXX zo dňa 19.06.2020, rozhodnutia Národného úradu práce v D. č. D.X zo dňa 23.07.2003, vkladov v hotovosti, faktúr spoločnosti O., rozsudku Okresného súdu v Prievidzi č.k. P 55/93-33 zo dňa 20.08.1997, nákupov a predajov valút, cudzej meny a fotokópiu príjmových pokladničných dokladov.

Vychádzajúc z opísaných nedostatkov podania, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť žalobou, súd podľa § 129 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku uznesením č.k. 16C/22/2020-30 zo dňa 11.08.2020, ktoré bolo dňa 18.08.2020 doručené žalobkyni, túto vyzval, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia podanie opravila a doplnila ku sp.zn. 16C/22/2020 a to tak, že presne označí strany sporu, uvedie, čoho konkrétne sa svojim podaním domáha, ak žiada finančné plnenie, uvedie jeho výšku a spôsob výpočtu, dostatočne uvedie pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a tie, čo sú jej k dispozícii, predloží súdu. Zároveň ju poučil, že ak tak neurobí, súd podanie odmietne. Na výzvu súdu žalobkyňa reagovala podaním zo dňa 25.08.2020, v ktorom ako žalovaných označila D.. C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/X, D., sudcov Okresného súdu D. C.. M. G., C.. R. I., C.. Q. L., C.. F. A., všeobecnú ambulanciu pre dospelých G.. Q. F., advokáta C.. M. H., súdnu exekútorku G.. T. L., vyššiu súdnu úradníčku Okresného súdu D. C.. C. H., Notársky úrad C.. Y. L., Katastrálny úrad D.. Z doplnenia podania ďalej vyplýva opis skutkového deja, resp. žalobkyňa súdu uvádza ako sa zoznámila so žalovaným D.. C. I., nar. XX.XX.XXXX, kde všade menovaný pracoval, aký činil jeho mesačný príjem a taktiež, že menovaný uzavrel dňa 01.04.2007 bez jej vedomia kúpno-predajnú zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa a predaj bytu na R., z predaja ktorého

nemala žiadne pôžitky materiálnej a nemateriálnej hodnoty. Na základe uvedeného žiada súd, aby určil, či tu právny vzťah je alebo nie je a kto je účastníkom právneho vzťahu.

3. Za aplikácie ust. § 127 ods. 1, § 132 ods. 1, § 133 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie dospel k záveru, že podanie je potrebné odmietnuť. Dôvodil, že v posudzovanej veci z doplnenia obsahu žaloby vyplýva, že podanie žalobkyne zo dňa 25.08.2020 s poukazom na § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku nie je možné považovať za náležité doplnenie a opravu žaloby. Súd je toho názoru, že jej podanie, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť žalobou, je naďalej nezrozumiteľné a nejasné, naďalej nemá zákonom predpísané náležitosti. V žalobe naďalej absentuje správne označenie žalovanej strany, žalobný petit, ktorý musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Poukázal na to, že v konaní nesmie byť pochybné, kto je stranou v spore, nakoľko správne označenie strany sporu, zabraňuje možnému zameneniu s inou osobou. Okrem iného, musí súd presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, pretože, s výnimkou uvedených v § 216 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, nesmie stranám prisúdiť viac, než to, čoho sa domáhajú, ani priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, ako sú navrhované. Vzhľadom na vyššie uvedené po neúspešnom pokuse o doplnenie podania postupom podľa § 129 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku rozhodol tak, že podanie žalobkyne, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu žalobou, podľa § 129 ods. 3 Civilného sporového poriadku odmietol.

4. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla Q. O., požadujúc, aby sa súd skutočnosťami ňou uvedenými v podaní, ako aj odvolaní zaoberal s tým, že jej zámerom je zrušiť rozsudky pod 9C/3/2009-198, 9C/3/2014-238, 5Co/660/2014-247, 18C/35/2015-163, 9R/127/2015, ktorými ako uvádza bolo legalizované postavenie poškodeného trestným činom pri povinnosti zaplatiť páchatelovi trestného činu neexistujúcu majetkovú ujmu. Všetky uvedené procesy ako tvrdí, vykazujú známky trestného činu. Ďalej uvádza, že jej žaloba smeruje ku konaniu o kompetenčnej žalobe v súbehu s trestným zákonom, o pokračovaní prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Trvá na tom a žiada určiť ako uvádza vecnú legitimitáciu v týchto konaniach, či tu právny vzťah je, alebo právo nie je. Ďalej uvádza, že správanie žalovaného do roku 2008 vykazuje známky príživníctva, krádeží, čím sa súd nezaoberal. Žalovaný, ktorého neidentifikuje, pozná prostredie pracovníkov územnej správy, verejnej správy, notárov, súdnych exekútorov, advokátov, sudcov, čo využil na dosiahnutie rôznych výhod, spolupracoval s nimi a ďalšie. Podľa jej názoru, odmietnutím jej podania jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Ďalej v odvolaní uvádza, že na prečine zneužívania právomoci verejného činiteľa sa majú podieľať žalovaní uvedení pod písmenami a/ až p/ a to: D.. C. I., jeho zástupkyňa advokátka C.. C. R., sudca OS D. C.. M. G., sudca OS D. C.. R. I., sudca OS D. C.. Q. L., sudca OS D. C.. F. A., všeobecná ambulancia pre dospelých G.. Q. F., C.. M. H., advokát, súdny exekútor G.. T. L., VSÚ OS D. C.. C. H., Notársky úrad C.. Y. L., Katastrálny úrad D., prokurátor KP G.. A. N., vyšetrovateľ OR PZ nadporučík G.. D. D., prokurátor OP D. C.. B.. C. L., prokurátor OP C.. N. F., prokurátor GP G.. A. N.. Dovolania voči rozsudkom 9C/3/2009-198 a 9C/3/2009-238 a 5Co/660/2014-247 boli odmietnuté pre nezaplatenie súdneho poplatku. Vo vzťahu ku konaniu 9Er/127/2015 uvádza, že toto je vedené na základe exekučného titulu, popisuje rozhodnutia vydané v exekučnom konaní. Poukazuje na celý rad rozhodnutí vydaných v súdnych konaniach, na to, že žiadala o poskytnutie informácií týkajúcich sa konania od súdneho exekútora, chronologicky popisuje priebeh exekúcie. K rozhodnutiu 18C/35/2015 popisuje účastníkov, priebeh konania, to, že ide o konanie právoplatne skončené. Uvádza, že v konaní mali byť získavané nezákonné dôkazy, spôsob, akým mali byť zavedené tarchy do katastra nehnuteľností. Identicky popisuje priebeh dedičského konania vedeného pod sp. zn. 12D/50/2016, tiež 6D/166/2016. Poukazuje tiež na jej trestné podania vo veci vykrádania bytu, krádeží, spolunažívania medzi druhom a družkou, oblasti sociálnej pomoci a štátnych sociálnych dávok, kde podľa nej určité osoby preverovali postup zákonnosti, zmarili získanie dôkazov a objektívnych skutočností. Všetky konania, ktoré uvádza, boli podľa nej v rozpore so zákonom, ústavou, právom vlastníť majetok. Ona bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch. K rôznym záznamom do katastra došlo v dôsledku nekalého získavania kúpno-predajných zmlúv a ďalšie.

5. Následne podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.10.2020, dopĺňa svoje odvolanie prostredníctvom Centrom právnej pomoci jej ustanoveného advokáta pre podanie odvolania, ktorý v doplnení odvolania uvádza, že potom, ako sa odvolateľka dostavila do jeho kancelárie, uviedla, že zotráva v plnom rozsahu na písomných dôvodoch ňou predtým podaného odvolania, ktoré tak ako bolo ňou v písomnej forme podané, je súčasťou tiež doplneného odvolania (je v plnom znení prevzaté),

špecifikuje len prostredníctvom právneho zástupcu odvolací dôvod, na ktorom zakladá odvolanie, uvedený v ust. § 3665 ods. 1 písm. b/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces), v spojitosti vychádzajúc z obsahu odvolania tiež s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). V ďalšom, v plnom rozsahu do odvolania teda preberá text jej pôvodného odvolania s dovetkom, že jej cieľom je dosiahnuť zrušenie právoplatných a vykonateľných rozhodnutí OS Prievidza č. 9C/3/2009 v spojení s rozsudkom krajského súdu 5Co/660/2014, ďalej 18C/35/2015, 9C/36/2017 a tiež exekučného konania 9Er/127/2015. Odvolaciemu súdu preto navrhuje, aby zrušil uznesenie súdu prvej inštancie, pretože v dôsledku odmietnutia jej podania, jej bolo znemožnené ako strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práv na spravodlivý proces.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej "CSP"), po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 357 písm. b/ CSP), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým odmietol podanie žalobkyne Q. O., doručené súdu dňa 10. 08. 2020, je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario).

8. Súd prvej inštancie podanie Q. O., doručené súdu dňa 10. 08. 2020, ktoré by svojim obsahom mohlo byť žalobou odmietol z dôvodu, že považoval za splnené zákonné podmienky na postup podľa § 129 ods. 3 CSP, keďže pre nedostatky podania, ktoré napriek výzve a poučeniu menovaná v stanovenej lehote, ani ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie neodstránila, nebolo možné vec meritórne prejednať.

9. Odvolateľka vychádzajúc z obsahu odvolania namietala správnosť vyššie uvedeného záveru majúc za to, že neboli splnené predpoklady pre zvolený postup, majúc za to, že týmto procesným postupom bolo porušené jej právo na spravodlivý proces (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP).

10. Odvolací súd po dôkladnom oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a obsahu podaného odvolania, námietky odvolateľky vyhodnotil ako neopodstatnené, bez opory v zistených skutočnostiach a v následnom právnom posúdení veci. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené skutočnosti správne vyhodnotil a z nich vyvodil správny právny záver o dôvodnosti postupu podľa § 129 ods. 3 CSP pre nesplnenie procesných podmienok za ktorých môže vo veci ďalej konať a meritórne rozhodnúť a to pre vady podania, ktoré by svojim obsahom mohlo byť žalobou, ktoré odvolateľka napriek výzve a poučeniu neodstránila, ktorým procesným postupom nedošlo k porušeniu práv za týchto okolností na jej strane na spravodlivý súdny proces. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami danými CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP) a v podrobnostiach na tieto poukazuje, aby v plnom rozsahu neopakoval všetky známe fakty a správne závery posudzovanej veci.

11. Nad rámec toho k podanému odvolaniu odvolací súd uvádza:

12. Civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína výlučne na základe žaloby, ktorá musí obsahovať všeobecné náležitosti v súlade s ustanovením § 127 ods.1 CSP (a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje, e/ podpis) a § 132 ods.1 CSP (okrem všeobecných náležitostí podania musí byť uvedené označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh - petit, t.j. ako žiada žalobca rozhodnúť). Iba formálne spôsobilá žaloba je základným predpokladom vecného prejednania veci. Údaj o tom, čoho sa žalobca domáha (tzv. petit) musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Súd totiž musí presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, pretože nesmie stranám prisúdiť viac, než to, čoho sa domáhajú, ani im priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, ako sú navrhované. Presný, určitý a zrozumiteľný petit žaloby nie je iba vyjadrením formálnych náležitostí žaloby, ale je aj nevyhnutným

predpokladom toho, aby súdne rozhodnutie bolo (z materiálneho hľadiska) vykonateľné a aby nastali právne účinky, ktoré žalobca podaním žaloby sledoval. Uvedené náležitosti sú stanovené obligatórne a ak v podaní vo veci samej (žalobe) absentujú celkom, či sú nezrozumiteľné, súd je povinný postarať sa o odstránenie týchto nedostatkov, a to postupom podľa § 129 ods. 1, 2 CSP, t.j. uznesením vyzvať toho, kto podanie urobil, aby ho doplnil alebo opravil v lehote ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní, v ktorom tiež uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba opraviť alebo doplniť a poučí ho o možnosti podanie v prípade nečinnosti odmietnuť (§ 129 ods. 3 CSP).

13. Nemožno spochybníť, že výklad a aplikácia ust. § 129 CSP musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo strán sporu na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Jeho interpretáciou a používaním nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu, keď súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov, čo je v procesnom kódexe zabezpečené prostredníctvom toho, že odmietnuť podanie podľa § 129 ods. 3 CSP možno len vtedy, ak v konaní nemožno pre nedostatky podania pokračovať, čo znamená možnosť súdu konať a rozhodovať bez zásadnejších prekážok, ktorými sú neodstrániteľné, alebo len ťažko odstrániteľné nedostatky žaloby. Pri rozhodovaní podľa uvedeného procesného ustanovenia súd môže posudzovať len splnenie formálnych náležitostí podania (žaloby) uvedených v ust. § 127 CSP, v ust. § 132 a nasl. CSP (nemôže posudzovať nedôvodnosť, neopodstatnenosť žaloby, pretože to je dôvod pre jej zamietnutie).

14. Za vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práva sa považuje aj odmietnutie podania, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, hoci pre také rozhodnutie neboli splnené podmienky, pretože sa takým rozhodnutím bráni žalobcovi v realizácii procesného práva domáhať sa ochrany práva, ktoré bolo ohrozené, alebo porušené na súde.

15. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností však odvolací súd dospel k záveru, že posudzovanej veci o takýto prípad nejde.

16. Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu, žalobkyňa doručila súdu dňa 10.08.2020 podanie, datované dňom 10.08.2020 a označené ako „Dedičské konanie po N. G., bytom Z., ktorý zomrel XX.XX.XXXX“, ktoré podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku) súd posúdil ako žalobu. Podanie obsahovalo opis skutočností, z ktorých vyplývali nejasné nároky žalobkyne. Z podania nebolo zrejmé, čoho sa žalobkyňa konkrétne domáhala (ako žiadala, aby súd rozhodol) a proti ktorej osobe, či osobám podaná žaloba smeruje, t.j. koho žalovala. Žalobkyňa k podaniu pripojila fotokópiu uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v D. č. W.:O.-XXX/XXXX zo dňa 19.06.2020, rozhodnutia Národného úradu práce v D.. D. zo dňa 23.7.2003, vkladov v hotovosti, faktúr spoločnosti O., rozsudku Okresného súdu v Prievidzi č.k. P 55/93-33 zo dňa 20.08.1997, nákupov a predajov valút, cudzej meny a fotokópiu príjmových pokladničných dokladov.

17. Keďže v podaní neboli dostatočne individualizované subjekty, proti ktorým má podanie, ktoré by svojím obsahom mohlo byť považované za žalobu smerovať a tiež nebolo presne individualizované, čoho sa prostredníctvom neho táto domáha, k akému prípadnému typu žaloby jej podanie smeruje, pri absencii, resp. zmätočnosti uvedenia rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie uznesením zo dňa 11. augusta 2020 pod č.k. 16C/22/2020-30 vyzval Q. O. ako potencionálnu žalobkyňu na odstránenie väd jej podania, okrem iného tiež na sformulovanie jasného, stručného a zrozumiteľného žalobného návrhu (petitu) tak, aby bolo zrejmé, čoho sa vlastne a prostredníctvom akého typu žaloby mieni žalobkyňa domáhať, tiež bola vyzvaná na pravdivé, úplné, zrozumiteľné a tiež určité opísanie rozhodujúcich skutočností a okolností (skutkový dej), z ktorých má vyplynúť oprávnenosť a akého (prípadného tiež finančného) nároku, ktorý by mala na základe výzvy individualizovať (jeho druh, výšku, spôsob výpočtu). V reakcii na túto výzvu, ktorá bola žalobkyňi doručená spolu s poučením, že v prípade jej nečinnosti s poukazom na zistené vady súd prvej inštancie jej podanie odmietne (§ 129 CSP, doručení žalobkyňi dňa 18.08.2020), žalobkyňa v podaní zo dňa 25.08.2020 síce označila niekoľko žalovaných subjektov, avšak opätovne spôsobom, akým ju súd prvej inštancie poučil neindividualizovala, teda jasne, určito a zrozumiteľne neformulovala žalobný návrh, ani neprodukovala také skutočnosti, z ktorých by bolo možné jednoznačne určiť, k akému výsledku žalobkyňa smeruje. K skutkovému deju len uviedla vo vzťahu k

jednému zo žalovaných subjektov (D.. C. I.), kde všade bol zamestnaný a aký bol jeho mesačný príjem, že tento v roku 2007 uzavrel kúpno-predajnú zmluvu na byt, z predaja ktorého nemala žiadne požitky. K samotnému žalobnému návrhu (petitu) uviedla, že žiada aby súd určil, či tu právo je alebo nie je (bez jeho konkretizovania práva) a kto je účastníkom právneho vzťahu (opätovne bez jeho identifikácie právneho vzťahu).

18. Následne súd prvej inštancie napadnutým uznesením podanie žalobkyne odmietol dôvodiť, že v posudzovanej veci z doplnenia obsahu žaloby vyplýva, že podanie žalobkyne zo dňa 25.8.2020 s poukazom na § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku nie je možné považovať za náležité doplnenie a opravu žaloby. Súd je toho názoru, že jej podanie, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť žalobou, je naďalej nezrozumiteľné a nejasné, naďalej nemá zákonom predpísané náležitosti, absentuje správne označenie žalovanej strany, žalobný petit, ktorý musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Súd musí presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, nesmie stranám prisúdiť viac, než to, čoho sa domáhajú, ani priznať im iné práva a uložiť im iné povinnosti, ako sú navrhované.

19. V odvolacom konaní, identicky ako pred súdom prvej inštancie, k odstráneniu vytykaných väd nedošlo. Odvolateľka opätovným jasným a zrozumiteľným spôsobom žalobný návrh neformuluje a zo skutočností, ktoré produkuje, nie je možné jednoznačne opoznať (samozrejme tiež za absencie zrozumiteľne formulovaného žalobného návrhu), prostredníctvom akého typu žaloby, či prípadne iného prostriedku právnej ochrany a čoho sa žalobkyňa domáha. Označuje síce v odvolaní 16 subjektov (pracovníkov súdov, prokuratúry, či ďalších štátnych orgánov) ako subjekty, proti ktorým má jej žaloba smerovať, neidentifikuje však, či vo vzťahu ku každému z nich uplatňuje nejaký dielčí návrh, či kumulatívne voči všetkým identický nárok a aký a z produkovaných skutočností to naďalej nie je možné ani opoznať. K žiadnej zmene nedochádza ani prostredníctvom doplnenia odvolania prostredníctvom centrom ustanoveného advokáta, kde je len doplnený právne kvalifikovaný odvolací dôvod, na ktorom zakladá žalobkyňa nesprávnosť rozhodnutia s dovetkom, že žalobkyňa chce dosiahnuť zrušenie celého radu súdnych a exekučných rozhodnutí, ktoré sú v podaní identifikované (právooplatne už v minulých rokoch skončené veci), naďalej však nezrejmuje, prostredníctvom akého typu žaloby, či iného prostriedku právnej ochrany to chce dosiahnuť a samotný žalobný návrh naďalej neformuluje. Ako vyplýva z tohto doplnenia odvolania je zrejmé, že žalobkyňa bola advokátom v tomto smere poučená a zjavne, keďže trvala na pôvodnom obsahu odvolania tak, ako ho ona sama podala, bolo zo strany advokáta zjavne prístupné k tomu, že do doplnenia odvolania v plnom znení tak, ako to zjavne táto žiadala, preklopil obsah pôvodného odvolania žalobkyne.

20. Z obsahu spisu teda vyplýva, že odvolateľka na výzvu súdu nielen v stanovenej lehote, ale ani ku dňu rozhodnutia či už súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, vady podania pokiaľ ide o absenciu, jednoznačnú individualizáciu, formuláciu a s ňou spojenú materiálnu vykonateľnosť ňou navrhovaného žalobného petitu neodstránila. Vo svojich následných podaniach (tiež v rámci odvolacieho konania) len replikovala, príp. neidentifikovateľne protirečivo uvádzala na jednej strane, že chce podať správnu žalobu, následne že jej ide o vyvolanie kompetenčného sporu, následne sa javí, že smeruje k vyšetreniu ňou popisovanej trestnej činnosti celého radu subjektov, ktoré sa mali zúčastňovať na viacerých konaniach pred súdmi, či inými orgánmi, v konkrétnostiach ku skutkovému deju len uvádzala vo vzťahu k jednému zo žalovaných subjektov (D.. C. I.) kde všade bol zamestnaný a aký bol jeho mesačný príjem, že tento v roku 2007 uzavrel kúpno-predajnú zmluvu na byt, z predaja ktorého nemala žiadne požitky. K samotnému žalobnému návrhu (petitu) opakovane replikuje, že žiada aby súd určil či tu právo je alebo nie je (avšak nekonkretizuje v prospech koho a aké právo žiada určiť), tiež uvádza, že žiada určiť, kto je účastníkom právneho vzťahu (opätovne však bez jeho identifikácie). Nebolo tak možné bez pochybností zistiť, k akému výsledku (rozhodnutiu) jej podania v posudzovanej veci v základnom nároku smerujú, prípadne aké požaduje na tento základný nárok nadväzujúce, avšak tiež nejednoznačne formulované nároky (peňažné či iné) a vo vzťahu ku ktorému z zo 16-tich označených subjektov.

21. Posúdením vyššie uvedených rozhodujúcich skutočností, sa odvolací súd plne identifikuje so záverom súdu prvej inštancie, že podanie odvolateľky došlo súdu dňa 10. 08. 2020 tiež v znení jej následných tzv. doplňujúcich podaní, vykazuje také vady v podobe absencie obligatórnych náležitostí riadneho žalobného návrhu, predovšetkým vo vzťahu k jasnej a zrozumiteľnej formulácii žalobného návrhu (petitu) tak, aby tento mohol byť posúdený ako materiálne vykonateľný, aby bolo zrejmé čoho a voči ktorému z celkovo označených 16-tich označených žalovaných subjektov sa domáha, teda ako žiada aby súd prvej inštancie rozhodol, neidentifikuje a z obsahu podaní to ani nie je možné

prostredníctvom akého typu žaloby, či iného prostriedku právnej ochrany tak má vôľu urobiť, za absencie opísania takých rozhodujúcich skutočností od ktorých by bolo možné odvodiť jej prípadné nároky voči označeným subjektom (či vo vzťahu ku všetkým identické, či rôznorodé), ktoré ako už bolo vyššie uvedené, nebolo možné objektívne a bez pochybností identifikovať súdom, a ktoré objektívne znemožňovali súdu prvej inštancie o tomto jej podaní ďalej konať, toto meritórne prejednať a vo veci rozhodnúť, s akcentom tiež na to, že tieto vady by diskvalifovali aj žalované subjekty z možnosti kvalifikovane sa k podaniam žalobkyne vyjadriť, keďže nie je jednoznačné k čomu smerujú, z ktorého dôvodu jej podanie vrátane subsumujúcich doplnení, nie sú spôsobilé k odlišnému postupu, aký zvolil súd prvej

inštancie. Je potrebné si totiž uvedomiť, ako na to poukázal odvolací súd už vyššie, že iba formálne spôsobilá žaloba je základným predpokladom vecného prejednávania veci, a jasne formulovaný údaj o tom, čoho sa žalobkyňa domáha (tzv. petit) musí byť presný, určitý a zrozumiteľný, pretože súd musí presne vedieť, o čom (tiež o akom type žaloby) má konať a rozhodnúť, pretože nesmie stranám prisúdiť viac, než to, čoho sa domáhajú, ani im priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, ako sú navrhované, k naplneniu čoho v posudzovanej veci nedošlo. V konečnom dôsledku odvolací súd poukazuje na to, že nedostatky podania sa nepodarilo odstrániť ani prostredníctvom Centrom právnej pomoci žalobkyňi určeného advokáta (v štádiu a v rozsahu pre podanie odvolania), keďže z obsahu ním podaného „doplnenia odvolania“ je zrejme, že napriek poučeniu žalobkyne, po jej zotrvávaní na obsahu jej dovtedajších podaní, vrátane odvolania, zjavne v intenciách z jej strany daných, sa obmedzil na prevzatie do svojho podania plného znenia ňou podaného prvotného odvolania s tým, že doplňuje, špecifikuje právnu kvalifikáciu uplatnených odvolacích dôvodov. Pokiaľ ide o samotný typ žaloby, či inej formy ochrany práva a v rámci nich sformulovaný žalobný návrh, tieto náležitosti zostali naďalej neozrejmene, uvádza sa len, že žalobkyňa smeruje svojimi podaniami k zrušeniu niekoľkých ňou špecifikovaných súdnych rozhodnutí, ktoré už boli v minulosti právoplatne skončené. V konkrétosti však ani prostredníctvom advokáta neformuluje, ako má súd prvej inštancie rozhodnúť a prostredníctvom akého typu žaloby (čo indikuje k domnienke, že v tom nemá jasno samotná žalobkyňa), teda naďalej pretrvávajú vady takého rozsahu a významu, ktoré znemožňujú súdu o jej podaniach ďalej konať, pretože ako správne uvádza súd prvej inštancie, predpokladom takéhoto postupu je formálne spôsobilá žaloba, obsahujúca tak sformulovaný žalobný návrh (petit), z ktorého bude bez akýchkoľvek pochybností zrejme, čo chce podaním žaloby žalobkyňa dosiahnuť, teda k akému výsledku jej žaloba smeruje, čo je základným predpokladom podľa názoru odvolacieho súdu tiež preto, aby bolo možné správne podrobiť takúto žalobu poplatkovej povinnosti a samozrejme aj spravodlivo od subjektov označených na žalovanej strane očakávať, aby sa k tejto mohli vyjadriť, čo za súčasnej situácie možné nie je. Podania žalobkyne a v nich uvádzané skutočnosti sú totiž zmesou nejasných, protirečivých, z hľadiska vyžadovaných náležitostí neidentifikovaných a neúplných skutočností, z ktorých je zrejme jedine to, že žalobkyňa celý rad postupov a právoplatne skončených konaní pred súdom, exekútorom, či pred inými orgánmi (prokuratúra, kataster a ďalšie) nepovažuje za správne. Vecou súdu v sporovom konaní však nielenže nie je plniť úlohu vyšetrovacieho orgánu a nahradzovať absenciu relevantných skutkových tvrdení žalobkyne, ale je vo svetle rovnosti strán a práva na spravodlivý súdny proces pred súdom priamo vylúčené, aby súd na základe pravdepodobnosti vychádzajúc z dohadov a domniek, formuloval v prospech žalobkyne žalobný návrh, posúdiac tak a nahradiac tak vôľu žalobkyne uplatňovať svoje práva tým - ktorým typom žaloby. Je výlučne na žalobkyňi, ktorá je „pánom sporu“ aby sformulovala rozhodné skutočnosti a k nim korešpondujúci žalobný návrh a aby tak následne súd bez ďalšieho mohol v prípade podania spĺňajúceho všetky formálne náležitosti v budúcnosti o jej žalobe konať a tiež rozhodnúť, pre ktorý postup však v tomto štádiu, ako už bolo vyššie konštatované, podmienky splnené neboli.

22. Preto nedôvodne žalobkyňa namieta, že neboli splnené zákonné predpoklady pre súdom prvej inštancie zvolený postup. Keďže žalobkyňa napriek súdom prvej inštancie dodržanému zákonnému postupu (výzve na odstránenie nedostatkov) v stanovenej lehote ani ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie a rovnako tak, ani v odvolacom konaní, vady svojho podania neodstránila, nebolo možné sa vecnou stránkou žaloby zaoberať a nezostávalo súdu prvej inštancie nič iné, ako pre zistené neodstránené nedostatky postupovať podľa § 129 ods. 3 O.s.p. a podanie žalobkyne odmietnuť, rovnako tak odvolaciemu súdu za danej situácie nič iné, ako toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

23. Žalobkyňou uplatnené dôvody odvolania tak nebolo možné ani v tomto smere považovať za opodstatnené.

24. Súd prvej inštancie svojim postupom tak neporušil právo žalobkyne na spravodlivý súdny proces, neodňal jej možnosť konať pred súdom a okolnosti posudzovanej veci z hľadiska zvoleného procesného postupu, ako aj výsledného rozhodnutia podriadil správnej aplikácii zvolených zákonných ustanovení právneho predpisu, ktoré tiež na konkrétnosti danej veci správne interpretoval, čím nedošlo k naplneniu odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP.

25. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým odmietol podanie žalobkyne došlé súdu dňa 10.08.2020, je vecne správne, toto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalobkyňa v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k zmene, či k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

26. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách odvolacieho konania v prípade, ak sa rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu, ktorým je podanie odmietnuté. O náhrade trov odvolacieho konania preto rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s použitím analógie a v odvolacom konaní neúspešnej žalobkyne nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keď pri formulácii výroku o trovách zohľadnil skutočnosť, že podanie žalobkyne, ako ani následné rozhodnutia, či odvolanie neboli žalovanej strane doručené. Keďže však ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, bolo potrebné vychádzať z ust. 262 ods. 1 CSP rozhodnúť tiež o trovách odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Lehoty ustanovené zákonom na vykonanie procesného úkonu stranami v konaní v čase od 27.marca 2020 do 30. apríla 2020 neplynú (§ 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).